

JORDI ERIN

PORVAVELU D'AVENÇADA DEL MOVIMENT NACIONALISTA

SORTIRÀ ELS DIES 5 I 20 DE CADA MES

10 cts.

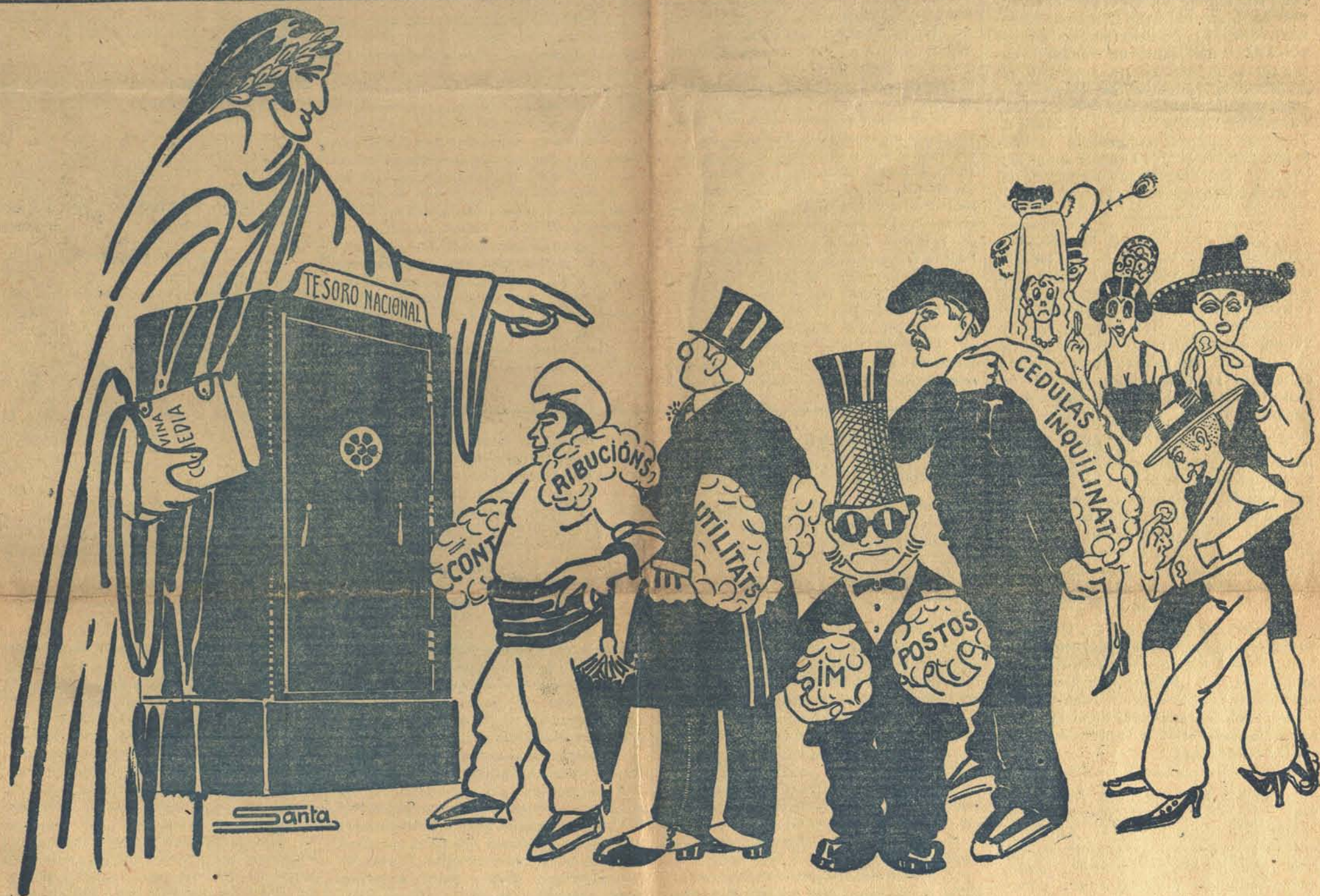
ANY I NÚM. 2

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ: NÁPOLS, 219

BARCELONA 20 FEBRER 1922

«Si amb un tret de fusell es mata un home.—amb una idea un poble's reivindica.—Feina tindran, si han d'acabà amb la raça»

(«Jordi Erin»-Burgas)

EL DANT:—Catalàns! haig de rectificar; en lloc del nom d'avars amb que us vaig acusar, vos hauré de qualificar de primos.

Amics i Companys Nacionalistes ESCOLTEU:

«JORDI ERIN» tantost ha coneguda la lletra plena de seny i raó i que el Centre Nacionalista Català de New York adreçà al que fins ara havíem considerat com a capdevanter del nacionalisme català, en Francesc Cambó, no pot menys de preguntar a tots vosaltres quina ha de ésser l'actitud dels joves davant d'un cas com aquest. En Cambó contestà a l'esmentada lletra amb una altra que deu haver-li dictada en Maura per la forma plena de vaguetat i perquè no n'havem entès ni paraula, excepte que, el nomenament de ministre espanyol a favor del Sr. Cambó, no està condicionat.—com va prometre solemnement en bella avinentesa mancant per tant a la paraula donada,—a la concessió d'una *més o menys efectiva autonomia* a la nostra Pàtria. Encara va fer quelcom de més en Dato concedint la migradesa de la Mancomunitat.

Quina conseqüència en treieu de tot això, amics nostres qui sentiu vibrar amb tota llur intensitat el Gran Ideal Nacionalista?

Solament n'haureu tret la que n'havem tret nosaltres i que es la mateixa de tothom: que en Cambó ha sigut novament ministre espanyol pel sol fet de la vanitat personal, cosa que resulta una traïció a la Pàtria, ja que el sentiment catalanesc és incompatible amb el càrrec que ostenta.

Nosaltres sentim com s'enrojola el nostre rostre amb els colors de la vergonya al pensar que en Cambó diu representar el PENSAMENT CATALÀ, dintre el govern d'aquest Estat espanyol que tant avorrim i que fa temps que tomba per camins de suïcidi. Podieu jamai imaginar-vos, amics, el nostre Cambó vestint llureia de ministre espanyol i cenyint un espasi de fil-ferro que, oh, ironia es de la mateixa guisa dels que portaren els ministres de Felip V, del que portava el Compte-Duc d'Olivares i de més companys de causa, i que també es exactament igual al que porten en Maura, en La Cierva, en Romanones, el Marqués d'Alhucemas, En Bergamín, l'Alba i tots els corifeus del centralisme de doloroses recordances per la nostra Catalunya volguda?

Les corrents salvadores de la gran Democràcia moderna que ell diu estimar tant, obliguen al Sr. Cambó a dir

clarament quines son les seves intencions: nosaltres, ja que diu representar-nos, tenim dret a saber-ho. Digui d'una vegada i per sempre ja que la serietat dels nostres Ideals aixís ho exigeix, si vol seguir essent ministre d'esclaus, de forejadors, buròcrates i coblejadores, o capdevanter de la causa justa de Catalunya, aquest poble màrtir que amb tot ha sapigut crear-se una riquesa i un bell esdevenir per al jorn gloriós que conquereixi la seva llibertat. Que par-li clarament el Sr. Cambó, encara però que ja ha fet quelcom de tardança. Potser ja no les creuríem com abans les seves explicacions: Son massa recents els records de febleses que ens privarien de sentir les seves paraules, aquestes paraules que ja deuen tenir tot un deix de la parla d'aquelles terres que el Sr. Cambó sembla estimar tant.

«JORDI ERIN» creu que hem de ser nosaltres els joves i els qui, no essent-ho, pensen com nosaltres, els que tenim de demanar concretament el pensament del qui fou el nostre «leader» no per a que torni amb nosaltres, que tampoc volem que la gent segueixi per força,—ben lliure es per a fer ço que millor li convingui,—sinó per a que deixi des d'ara i per sempre d'atribuir-se la re-

presentació del pensament català en un lloc del qual el nostre pensament ne fugí, com fugim de tot altra lloc de pestilència.

«JORDI ERIN» us ho proposa a vosaltres: parleu, feu sentir la vostra veu i fineixi per sempre l'engany.

Amics i companys nostres: SALUT!

JORDI ERIN

Participem als amics i companys que la Redacció i Administració ha quedat instal·lada al carrer de

Nápolis 219 baixos

hores d'oficina—de 6 i mitja a 8 de la tarda.

JOVENTUT NACIONALISTA OBRERA DEL POBLET

Participa a les entitats nacionalistes i amics de les barriades dels districtes IV i X haver traslladats les oficines a Nápolis, 219, en tant s'està gestionant la instal·lació en espai local on tindrà son estatge definitiu. Les oficines son obertes els dies feiners de 6 a 8 de la tarda.